

Sygnatura akt VI Ka 433/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 września 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Grażyna Tokarczyk

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Joanny Szlosar Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2020 r.

sprawy **A. S.** ur. (...) w K.,

syna J. i M.

oskarżonego z art. 76§2 k.k.s., art. 62§2 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 14 lutego 2020 r. sygnatura akt IX K 929/18

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 960 zł (dziewięćset sześćdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 433/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyroki Sądu Rejonowego w Gliwicach z 14 lutego 2020 r. sygn. IX K 929/18

1.2. *Podmiot wnoszący apelację*

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. *Granice zaskarżenia*

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 44 k.k.s. poprzez nie zaniechanie umorzenia postępowania pomimo, iż przestępstwa skarbowe objęte treścią zarzutów uległy przedawnieniu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nie znajduje jakiegokolwiek argumentacji w uzasadnieniu apelacji. Na rozprawie odwoławczej obrońca nie znał przyczyn jego sformułowania. W sprawie dochowano termin z art. 44 § 1 pkt 1 gdy chodzi o przestępstwo skarbowe z art. 76 § 2 kks, a tym bardziej gdy chodzi o czyn z art. 62 § 2 kks termin, o którym mowa w art. 44 § 1 pkt 2 kks. Nie upłynęły też terminy z art. 44 § 5 kks. Zgodnie z § 3 początkiem biegu terminu przedawnienia pierwszego przestępstwa był 31.12.2013 r., drugiego 29.07.2013 r. Termin z § 1 pkt 1 co do pierwszego upływał 31.12.2018 r., z § 1		

<p>pkt 2 co do drugiego upłynąłby 29.07.2023 r. Postępowanie in rem wszczęto 13.06.2013 r. w dacie przedstawienia zarzutów. Nie doszło też do przedawnienia w myśl art. 44 § 2 kks wobec brzmienia art. 70 § 6 pkt 1 ordynacji podatkowej. O bezzasadności zarzutu przekonuje również to, że w wypadku przedawnienia karalności przestępstwa, takie uchybienie stanowi bezwzględnie przyczynę odwoławczą, a tego obrońca nie zauważa.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec braku stwierdzenia bezwzględnej przyczyny odwoławczej i braku negatywnej przesłanki procesowej nakazującej umorzenie postępowania nie mógł zapaść wyrok uchylający zaskarżony wyrok i umarzający postępowanie, a tylko takie rozstrzygnięcie wchodziłoby w grę przy potwierdzeniu skuteczności wskazanego zarzutu.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez jego nie zastosowanie pomimo, iż w niniejszej sprawie Sąd uznał, że sens współpracy</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	oskarżonego z jego ojcem i bratem polegającej na handlu stałą był wątpliwy, a tym samym w ocenie Sądu nie dochodziło do rzeczywistej sprzedaży stali pomiędzy tymi osobami, tym samym pojawiające się w sprawie wątpliwości Sąd rozstrzygnął na niekorzyść oskarżonego	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd I instancji nie obraził wskazanej normy, albowiem ocenę dowodów przeprowadził w zgodzie z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, nie ujawniły się i trudno takowych doszukać, wątpliwości co do stanu faktycznego, które należałoby rozstrzygać po myśli zasady in dubio pro reo, a nie służy ona przecież zastępowaniu oceny dowodów. W części 2.1 uzasadnienia Sądu I instancji użyta został figura stylistyczna, która nie jest wyrazem wątpliwości, ale jednoznacznie krytycznej oceny depozycji procesowych oskarżonego, odnosząca się przy tym nie tyle do owych wyjaśnień, co ekonomicznego sensu, a raczej braku takiego, w prowadzeniu transakcji, o których on i jego ojciec chcieli twierdzić, jako o odzwierciedlających rzeczywisty przebieg zdarzeń gospodarczych. Z tak zaprezentowaną oceną należy się w pełni zgodzić.		
Wniosek		
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego,	# zasadny # częściowo zasadny	

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nie doszło do obrazy art. 5 § 2 kpk, brak w ocenie dowodów przeprowadzonej przez Sąd I instancji uchybień, które nakazywałyby dokonanie odmiennych ustaleń w zakresie stanu faktycznego i subsumpcji zachowania oskarżonego.		
3.3.	błąd w ustaleniach faktycznych mające istotny wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, że transakcje stwierdzone fakturami wystawionymi przez oskarżonego nie miały miejsca, podczas gdy, podczas gdy w zgromadzonym materiale dowodowym znajdują się nie tylko same faktury, ale także listy przewozowe (...), zdjęcia, przelewy bankowe	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może jednak sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi		

w uzasadnieniu wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość zaś przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych (wyrok SN z 3.10.2014 r. sygn. SNO 46/14, LEX nr 1514772).

Sąd I instancji miał na względzie nie tylko wyjaśnienia oskarżonego, co wprost wynika z treści uzasadnienia skarżonego wyroku. Przypomnieć wypada, że w toku rozpoznania sprawy Sąd gromadził dodatkowy materiał dowodowy w postaci dokumentów, który skonfrontowany z zeznaniami świadków, przez pryzmat wyjaśnień oskarżonego, a też zeznań jego ojca (k. 80 v, 180v), który przyznał, że postanowił dać synowi zarobić, prowadził do prawidłowego wniosku o tym, że ów obrót gospodarczy wynikający z dokumentów nie oddawał rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a służył jedynie kreowaniu obrazu takich, w które zaangażowany jest oskarżony, co pozwalało na uczynienie go potencjalnym beneficjentem zwrotu podatkowej należności publicznoprawnej. Oczywiście zgodzić się można z obrońcą, że w obecnych czasach prowadzenie pośrednictwa w sprzedaży towarów wielkogabarytowych nie musi być bezwzględnie powiązane ani z posiadaniem bazy i magazynów, ani floty pojazdów. Po pierwsze jednak szczególnie to drugie obniża koszt i czyni konkurencyjną sprzedaż towarów, po wtóre i co najważniejsze, dochód pośrednika wynika z różnic

<p>w cenie sprzedawanego dalej towaru, w realiach ujawnionych w niniejszej sprawie należałoby przyjąć, że ów zysk oskarżony osiąga kosztem najbliższych, co przeczy zasadom zdrowego rozsądku i doświadczenia życiowego. Jedyny zarobek, który nie narażał na szwank finansów rodziny, o który chodzić mogło ojcu oskarżonego to taki, że wykreowany ciąg zdarzeń gospodarczych doprowadzi do możliwości ubiegania się o zwrot należności publicznoprawnej, bądź uzyskanie innego w tej sferze benefitu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy poddany ocenie zgodnej z dyrektywami art. 7 kpk nie potwierdził zarzutów o braku sprawstwa i winy oskarżonego, ani nie podważył prawnej oceny zachowań oskarżonego stanowiących dwa przestępstwa karnoskarbowe. Brak okoliczności, o których mowa w art. 437 § 2 zd. 2 kpk i art. 439 kpk.</p>		

<p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
---	--

4.1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o sprawstwie, winie i karze oraz karze łącznej za przestępstwa skarbowe z art. 76 § 2 kks i z art. 62 § 2 kks	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
<p>Nie doszło do przedawnienia karalności czynów zarzucanych oskarżonemu.</p> <p>Sąd I instancji przeprowadził pełne postępowanie, zgromadzone dowody poddając ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Apelujący nie przedstawił przekonującej argumentacji wskazującej na wadliwość tych ocen. Sąd prawidłowo zakwalifikował też zachowania oskarżonego, a nie ujawniły się okoliczności podlegające uwzględnieniu z urzędu poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów.</p>	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

2	Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 636 § 1 kpk, znajdująca zastosowanie w sprawach karnoskarbowych w wypadku nieuwzględnienia apelacji wniesionej wyłącznie przez oskarżonego, to oskarżony ponosi koszty procesu za postępowania odwoławcze. Zatem należało obciążyć oskarżonego opłatą od orzeczonej kary oraz zasądzić od niego wydatki w postaci ryczałtu za doręczenie wezwań.
---	---

PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za przestępstwa skarbowe z art. 76 par 2 kks i art. 62 par 2 kks		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana